

powołać do pracy w dziedzinie budownictwa na rzecz odbudowy kraju osoby zarejestrowane, stosownie do ich kwalifikacji, na okres czasu nie dłuższy niż dwa lata.

2. Nie podlegają powołaniu do pracy funkcjonariusze państwowi i samorządowi, pracownicy przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, osoby, które ukończyły lat 60, oraz matki, sprawujące opiekę nad dziećmi w wieku do ukończonych lat 13.

3. Zakres, sposób wykonania i czas trwania przymusowego zatrudnienia dla poszczególnych obszarów kraju oraz dla poszczególnych grup osób, wymienionych w art. 2, określa Minister Odbudowy w drodze zarządzeń.

Art. 7. Osoby powołane do pracy w trybie niniejszego dekretu mają prawo wyboru miejsca pracy w jednej z miejscowości wskazanych im przez władzę, wymienioną w art. 6 ust. 1.

Art. 8. Osoby, wymienione w art. 2, zwolnione są od obowiązków rejestracji i pracy, określonych w dekrete z dnia 8 stycznia 1946 r. o rejestracji i o obowiązku pracy (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 24).

Art. 9. 1. Osoby, powołane do pracy w trybie niniejszego dekretu, otrzymują przez cały czas zatrudnienia wynagrodzenie według norm stosowanych w instytucji (zakładzie pracy), która te osoby zatrudnia, względem pracowników o tych samych kwalifikacjach zawodowych.

2. Osoby, wymienione w ust. 1, korzystają również z innych świadczeń, przysługujących pracownikom danej instytucji (zakładu pracy).

Art. 10. 1. Kto nie dokona obowiązku zarejestrowania się, określonego w art. 1 i 3 ust. 2, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 30.000. zł albo jednej z tych kar.

2. Tej samej karze podlega, kto nie dokona przewidzianego w art. 5 obowiązku zawiadomienia o zmianie miejsca zamieszkania.

Art. 11. 1. Kto wbrew powołaniu do pracy nie stawi się do niej w wyznaczonym terminie podlega karze aresztu do roku i grzywny albo jednej z tych kar.

2. Ściganie przestępstwa, określonego w ust. 1, następuje na wniosek powiatowej władzy administracji ogólnej (w miastach będących powiatami miejskimi oraz w m. st. Warszawie i m. Łodzi — Zarządu Miejskiego).

Art. 12. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Odbudowy w porozumieniu z Ministrami Ziemi Odzyskanych i Administracji Publicznej.

Art. 13. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:  
*Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:  
*Edward Osóbka-Morawski*  
w/z Minister Odbudowy:  
*Stefan Pietrusiewicz*  
Minister Ziemi Odzyskanych:  
*Władysław Gomułka*  
Minister Administracji Publicznej:  
*Władysław Kiernik*

267

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1946 r.

o uznaniu stowarzyszenia „Liga Morska“ za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Liga Morska i Kolonialna“, wciągnięte na podstawie decyzji z dnia 21 października 1937 r. do rejestru stowarzyszeń Komisariatu Rządu m. st. Warszawy pod Nr 273, uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności i zmienia się jego nazwę na „Liga Morska“.

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Administracji Publicz-

nej i Ziemi Odzyskanych w porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Handlu Zagranicznego oraz Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów  
i Minister Ziemi Odzyskanych:  
*Władysław Gomułka*  
Minister Administracji Publicznej:  
*Władysław Kiernik*  
Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:  
*Stefan Jędrzychowski*  
w/z Minister Spraw Zagranicznych:  
*Józef Olszewski*